

Tid kommer til at staa uden Administration. At dette Forhold er forkert og utilraadeligt, tror jeg er Noget, som den høitærede Finantsminister allermindst kan være i Tvivl om, han, som har oplevet Oprøret paa St. Croix, og som uden Tvivl altsaa kender de Vanstueligheder, som opstod af, at ingen Mand var paa Stedet, som havde den virkelige, endelige Afgjørelse. Det var det ene Spørgsmaal. Det andet Spørgsmaal var altsaa om Forbelyningen mellem de to Kredse. Det tredie Spørgsmaal er om Forholdet mellem denne Guvernør og de to Sekretærer, om den høitærede Finantsminister kan sige Noget derom. Det er nemlig sikkert og klart, at Kolonialraadet paa St. Croix er fuldstændig paa Viltspor, naar det udtaler i sin Betænkning, at Stillingen for Guvernementssekretæren ikke vil være væsentlig forskjellig fra den Stilling, som Præsidenten nu indtager til Guvernøren. Det er ikke Tilfældet, Stillingen vil være en fuldstændig anden. Saaledes som Forholdet nu er, er Præsidenten en selvstændig Overordret person, der handler i sit eget Navn og paa sit eget Ansvar og er ganske uafhængig indenfor sin Kompetence, medens hans Kompetence overfor Guvernøren er bestemt begrænset, men det Forhold, som den høitærede Finantsminister vil skabe med en Guvernør og Sekretærer, der handle paa hans Ansvar, er ganske anderledes. Som sagt, jeg har ikke troet, at det var rigtigt, at denne Lov forlod os, før vi havde nogen Forestilling om, hvad man tilsigter at gøre i et Forhold, som manovre paa Verne tillægger den allerførste Betydning.

Finantsministeren (Estrup): Det ærede Medlem betegnede det som et Experiment, naar man nu vilde forsøge paa at nøies med een Overøvrighedsperson til at varetage Forretningerne i begge Overøvrighedskredse paa de vestindiske Øer. Ja, en vis Berettigelse kan det ærede Medlem have til at kalde det et Experiment, forsaavidt Loven jo udtrykkelig angiver, at det kun er en Bemyndigelse, man søger; thi dermed er det jo altsaa ogsaa givet, at man kan vende tilbage til den nuværende Tilstand. Skulde det ærede Medlems Tanke imidlertid være gaaet videre, saa at han har ment, at det er noget Nyt, som jeg har fundet paa og villet forsøge, da er det ikke rigtigt; thi det er, som bekendt, en meget gammel Tanke, at man maa kunne nøies med een Overøvrighedsperson paa disse to smaa Øer; det er en Tanke, der ligger meget længere tilbage i Tiden, end jeg har beklædt denne Plads, og det vil være det ærede Med-

lem og Thinget bekendt, at det Spørgsmaal ogsaa har været drøftet og undersøgt paa forskjellige Maader, længe før det nu er kommet frem. Jeg har angivet, at det foruden den Fordel i administrativ Henseende, som man venter sig deraf, tillige vil medføre en ikke ubetydelig Fordel for Verne, og jeg skal vilig erkende, at det sidste Henlyk har været stærkere i den senere Tid end i Fortiden, idet der jo har været en stærkere Opfordring til at søge at gennemføre enhver mulig Besparelse for Kolonialkasserne. Det ærede Medlem ansaa det for idetmindste tvivlsomt, om Forretningerne i Virkeligheden kunne varetages tilfredsstillende, naar der kun er een Overøvrighedsperson, som bærer det fulde Ansvar, medens endel af Forretningerne maatte udføres under hans Fraværelse fra en af Verne af den saakaldte Guvernementssekretær, og det ærede Medlem spurgte i den Anledning, hvorledes da egentlig Forholdet maatte tænkes at være mellem Guvernøren og disse Guvernementssekretærer. Jeg tror ikke at kunne betegne det kortere og bestemtere end ved at sige, at Guvernementssekretærene have en lignende Plads, som en Departementschef har her under Ministeren. Stillingen er, som naar Departementschefen under Ministeren expederer Sager paa Ministerens Vegne, og det er ikke mig bekendt, at dette nogenstunde, men ialtfald ikke jævnlig, har medført Ulemper, og jeg ser i Virkeligheden ikke, hvad der skulde være at befrygte, naar Forholdet ordnes saaledes, som det er paatænkt her, at disse vestindiske Departementschefer af deres Minister bemyndiges til at udføre løbende daglige Forretninger i hans Fraværelse. Det er jo ingenlunde den hele Overøvrigheds Forretninger, som det vil blive overdraget til Guvernementssekretærene at udføre under Guvernørens Fraværelse paa Den, men kun de daglige løbende Forretninger, og selvfølgelig vil det være Guvernøren selv, der trækker Grænsen mellem, hvad der kan expederes i hans Fraværelse, og hvad der ikke kan expederes uden hans umiddelbare Medvirking. Det forekommer mig altsaa ikke, at der af de Grunde, som det ærede Medlem angav, kan være alvorlig Betænkelighed ved at forsøge denne Ordning. Det er ganske rigtigt, at man kunde afhjælpe St. Croix' Trang til at have den øverste Myndighed tilstede altid derved, at man gjorde Ordningen af 1872 om igjen, men det kan jo, som bekendt, ikke gøres uden at paalægge Den betydelige finansielle Byrder; men, som ærede Medlemmer vide, er det jo blevet en haard Nødvendighed, at man paa alle Punkter man